KNÍNICKÝ ZPRAVODAJ

2/2011 (prosinec)

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

blíží se konec roku 2011 a jak je zvykem i my budeme prezentovat v tomto výtisku Knínického zpravodaje svoji práci a budeme se vám snažit předat co nejvíce dalších informací o práci zastupitelstva a dění v obci. V uplynulém roce doznalo zastupitelstvo velké změny především ve svém složení, kdy nejprve zanikl mandát paní MUDr. Evy Lányové, která podlehla v boji se zákeřnou chorobou a byla nahrazena paní Alicí Macákovou a posléze rezignoval na svoji funkci pan Karel Marek a byl nahrazen paní Magdou Jelínkovou. Také ve složení výborů došlo k podstatným změnám, kdy pana Zdeňka Zounka pro velké pracovní vytížení ve funkci předsedy finančního výboru nahradila paní Magda Jelínková a funkci předsedy výboru pro životní prostředí převzal po panu Karlu Markovi pan Mgr. Martin Hnilička. V současném složení se celé zastupitelstvo snaží plnit úkoly k vaší spokojenosti a do dění v obci se pokouší zapojit i spolky a sdružení občanů. Dosáhnout okamžité spokojenosti všech občanů v obci však není možné. Je nám známo, že každý cítí svůj problém jako prvořadý a nejdůležitější, ale je třeba najít určitý kompromis při jejich řešení. Některé problémy nelze řešit okamžitě ať z důvodů finančních, vlastnických, časových nebo jiných. Proto bych vás chtěl požádat o vstřícnost a strpení a slíbit vám jménem celého zastupitelstva, že budeme dělat vše pro to, aby vaše problémy pokud to bude možné, byly dříve či později vyřešeny.

Jsou před námi Vánoce, svátky klidu a míru. Přeji vám všem příjemné a klidné prožití vánočních svátků, abyste alespoň na chvíli zapomněli na všední starosti a užili si tu krásnou vánoční atmosféru. Přeji vám také mnoho zdraví, štěstí, spokojenosti a hodně pracovních i soukromých úspěchů v nadcházejícím roce 2012.

Bc. Oldřich Matyáš

* * *

ČINNOST ZASTUPITELSTVA OBCE

Vážení spoluobčané,
navážu na příspěvek z minulého čísla o práci zastupitelstva v uplynulém období. V některých oblastech se nám podařilo věci dotáhnout do úspěšného konce, někde jsme naopak zjistili k naší nelibosti, že tudy zkrátka cesta nevede a budeme muset hledat jinou cestu k dosažení našich cílů.

Prvním závažným problémem se jeví převod pozemků z majetku státu do majetku obce. Podali jsme po předběžném jednání s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových návrh na převod prvních 25 pozemků z majetku státu do majetku obce, tvořících veřejná prostranství a komunikace ve středu obce. Jedná se o klíčové pozemky, zejména vzhledem k našemu záměru vybudovat chodníky od návsi ke hřbitovu. Byli jsme však nemile překvapeni sdělením, že z důvodu nedokončeného scelování pozemků v naší obci v minulosti nelze podle výpisů z pozemkových knih přesně definovat vlastníka těchto pozemků a žádný z nich nebude převeden do majetku obce dříve, než Pozemkový úřad dokončí pozemkovou reformu v katastru naší obce. Reformu hodlá tento úřad zahájit v roce 2014. Situace je pro nás nyní velmi nepříznivá, v návrzích na převody dalších pozemků však budeme nadále pokračovat. Hledáme také další cesty, jak docílit převodu zamítnutých pozemků do vlastnictví obce a uskutečníme další kroky k tomu, abychom na těchto pozemcích mohli alespoň realizovat naše záměry. Pevně doufáme, že se nám podaří dosáhnout nakonec úspěchu, stejně jako se podařilo vyřešit nekonečný problém zajíždění autobusů linky 153 na horní konec obce.

Po dalších jednáních s Odborem dopravy JMK se podařilo nakonec dosáhnout toho, že všechny autobusy již budou zajíždět na zastávku u horní studny. Toto určitě ocení občané horního konce obce a doufáme, že budou těchto spojů více využívat zejména pro dopravu k lékaři a do zaměstnání. Úpravami jízdních řádů došlo bohužel k výlukám některých spojů na lince 402, které budou končit v Říčanech, protože by dále jely současně s linkou 153 a k některým úpravám spojů linky 153. Protože k rozhodnutí došlo na poslední chvíli a obci byly poskytnuty jen asi 3 hodiny na nahlédnutí do návrhu nových jízdních řádů bez možnosti úprav, bude možné případné nedostatky připomínkovat až v lednu 2012. Máme již nyní informace od občanů a budeme navrhovat změny k optimalizaci autobusového spojení.

V měsíci srpnu 2011 se nám podařilo dokončit vlastními náklady cca. 80 000 Kč úpravu interiéru budovy mateřské školy, kterou jsme dosáhli trvalého zvýšení kapacity MŠ o tři děti. Realizovali jsme také výměnu atrakcí na dětském hřišti za MŠ. Tato akce si vyžádala nálady cca. 300 000 Kč a byla zčásti hrazena 50% dotací Jihomoravského kraje. V souvislosti s realizací těchto akcí bych chtěl poděkovat zejména panu Jozefu Bilčíkovi a Milanu Blažkovi, kteří prováděli stavební a malířské práce, dále Zdeňku Křížovi, Vítězslavu Cardovi, Martinu Hniličkovi, Marii Koudelové, Oldřichu a Zdeňku Bémovým a pracovníkům pracovní čety OÚ za aktivní pomoc. V základní škole byla vybavena počítačová učebna počítači, které jí byly věnovány Celní správou Brno. Zde patří dík panu Zdeňku Křížovi, který sestavil a zprovoznil během prázdnin celou počítačovou síť.

Krajským úřadem bylo nyní schváleno poskytnutí další dotace ve výši 200 000,- Kč na nadstavbu a zateplení MŠ. Jedná se opět o dotaci 50 % a zastupitelstvo posoudí prioritu účelu jejího použití. S největší pravděpodobností by se mohlo jednat o výměnu oken. Doba čerpání dotace je stanovena do 30. 6. 2012.

Na minulém veřejném zasedání dne 8. 9. 2011 jsme schválili znění smlouvy o poskytnutí dotace na dětské hřiště, smlouvy o zřízení věcného břemene, dodatek smlouvy o financování systému IDS JMK a smlouvy o vypořádání investic s firmou VHS. Pozastavím se u smluv s firmou VHS Brno. Těmito smlouvami jsme za částku 10 000,- Kč převzali od firmy VHS do správy obce vozovku v části Nové Oulehle a dále vodovodní síť za 3000 Kč, splaškovou kanalizaci za částku 3000 Kč a dešťovou kanalizaci za částku 3000 Kč ve stejné části obce. Před předáním proběhlo několik jednání kterými bylo dosaženo toho, že firma VHS opravila na vlastní náklady nerovnosti vozovky, společnými náklady byly vyměněny poškozené obrubníky a obci bylo vyplaceno finanční odškodnění ve výši 70 000,- Kč na opravu nerovností vozovky na Oulehlích. Oprava vozovky byla podmíněna dokončením opravy dvou roštů na vozovce u Blažkových, která vlivem povětrnostních podmínek nebyla dosud dokončena. Povětrnostní podmínky však nebyly jediným důvodem, proč nebylo možné dokončit opravu roštů.

Zde trochu odbočím od tématu o práci zastupitelstva k životnímu prostředí a nejzávažnějším problémům, se kterými se nehodlá zastupitelstvo spokojit. Členové pracovní čety OÚ musí často

napravovat to, co způsobili někteří občané neuváženým vyvážením odpadů do okolí obce, zejména pod fotbalové hřiště kam jsou neustále některými občany bez ohledu na varovné tabulky vyváženy odpady, které patří do sběrného dvora.
Na odstavné ploše pod hřištěm i v korytě potoka, které bylo kdysi upraveno, se tak nyní nacházejí nejen zbytky rostlin,

OBSAH ČÍSLA:

SLOVO STAROSTY... str. 1

ČINNOST ZASTUPITELSTVA OBCE... str. 2-3

KNÍNIČTÍ ZAHRÁDKÁŘI.. str. 4

TJ SOKOL VEVERSKÉ KNÍNICE... str. 4

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA... str. 4

FOTBAL VE VEVERSKÝCH KNÍNICÍCH V ROCE 2011... str. 5

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ... str. 5

NAŠE NADĚJE... str. 6

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2011/2012... str. 7

DRAKLÁDA... str. 8

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA... str. 8

ŠKOLA A ŠKOLKA... str. 8-9

VÁNOČNÍ OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ROKEM...str. 10-11

Z KRONIKY VEVERSKÝCH KNÍNIC... str. 11-14

UDÁLOSTI V OBCI.. str. 15

INFORMACE.. str. 15

VÁNOČNÍ RECEPTY... str. 16

dřevin a jiného biologického odpadu, ale i plastové kbelíky, igelitové pytle, stavební suť, a dokonce, jak vidíte na snímcích, i záchodová mísa. Není pak divu, že se odpadem ucpala i odtoková roura a vytvořilo se jezero, na jehož likvidaci pracovali pracovníci OÚ několik dní. Na důkladné vyčištění koryta a uvedení do původního stavu je třeba použít těžší techniku, na což bude obec muset vynaložit nemalé finanční prostředky. Po le-

sích v okolí obce se nám válí pneumatiky, zbytky vysavačů, výfuky a hromady stavební suti. Někteří občané jsou schopni v zájmu úspory financí bezmyšlenkovitě zaneřádit odpady celé okolí obce. Pracovníci OÚ pak ztrácejí drahocenný čas, který by mohli věnovat prospěšnějším činnostem. Zastupitelstvo obce bude provádět opatření, aby nedocházelo ke znečišťování okolí obce a aby byli původci těchto odpadů postiženi.

Dalším problémem obce je likvidace a čištění odpadních vod. Na základě zjištění kontrolních orgánů z Krajského úřadu Jihomoravského kraje, které zjistily, že v naší obci protékají potokem splaškové vody, byly zahájeny kontroly domácností, zaměřené na způsob likvidace odpadních vod. Vzhledem k tomu, že z hygienických důvodů nelze již fekálie vyvážet jinam než do čističky odpadních vod a nelze používat přepadové septiky, ale jen uzavřené jímky, není pro pracovníky odboru životního prostředí Městského úřadu v Rosicích, kteří kontroly provádí, těžké zjistit, kam z kontrolované domácnosti fekálie odtékají, obzvlášť když majitel není schopen předložit žádný doklad o způsobu likvidace splaškových vod. O tom mělo možnost se přesvědčit v poslední době už několik domácností v naší obci i zástupci obce, kteří jsou ke kontrolám přizváni. Kontroly budou probíhat i nadále a těm, kteří bezostyšně vypouštějí fekálie do dešťové kanalizace a potoka hrozí vysoké pokuty. Proto bych chtěl doporučit těm, kteří mají možnost se připojit a dosud se na splaškovou kanalizaci nepřipojili, aby tak učinili co nejdříve a těm, kteří používají jímky, aby řádně vyváželi splaškové vody do ČOV, aby při případné kontrole byli schopni prokázat, že vyvezli takové množství splašků, odpovídající dané domácnosti. Je určitě efektivnější vložit svoje finanční prostředky do přípojky nebo jímky, než do placení pokut.

Oldřich Matyáš

Nové jízdní řády a aktuální ceník dopravy si můžete stáhnout v aktualitách na internetových stránkách obce:
www.veverskekninice.cz

OTEVÍRACÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORU VE VEVERSKÝCH KNÍNICÍCH

Zimní období (prosinec-únor):
sobota 14-15 hodin

Letní období:
sobota 14-16 hodin

KNÍNIČTÍ ZAHRÁDKÁŘI

Předvánoční čas je pro většinu z nás spojen s přípravou adventních věnců, svícnů či nákupem větviček jmelí a vánočních stromků. Své příbytky zdobíme i hrnkovými květinami typickými pro toto období. Oblíbený je stále brambořík (Cyclamen), moderní jsou vánoční kaktusy (Schlumbergera) s květy pastelových barev a snad v žádné domácnosti nechybí tzv. vánoční hvězda (Euphorbia pulcherrima). Pokud máte zájem, dozvědět se můžete více (nejen o květinách) na stránkách: www.zahradkar.org

A co tak stát se v dnešní době zahrádkářem? Mnozí z vás se nad tím pousmějí. K čemu by mně to bylo dobré? Přece nebudu pěstovat zeleninu, když si ji můžu za pár korun koupit! Přesto se kníničtí zahrádkáři rozrostli během letošního roku skoro o padesát procent - na 12 členů! Ano, bohužel skutečnost je taková - kníničtí zahrádkáři už se nepočítají v desítkách…

Hlavní motivací nových členů posílit zahrádkáře, bylo obnovit místní moštárnu, a to nejen na zpracování přebytku jablek na lahodný mošt, ale i na společná posezení při ochutnávkách vzorků vín, domácích višňovek, ořechovek a jiných výrobků našich kuchyní. Představy se postupně daří naplňovat. Nejprve proběhl úklid prostor moštárny, několik malých ochutnávek a na podzim moštování. Velký dík za obnovení moštování v letošním roce patří mužské části našeho spolku, především panu Ladislavu Drápalovi, který opravil a pečlivě vyčistil moštovací zařízení a spolu se svým vnukem Tomášem obětoval moštování několik sobot. Přestože letos bylo jablek poměrně málo, výsledek byl velmi dobrý – téměř tisíc litrů moštu.

Přejeme Vám krásné Vánoce, hodně zdraví a úspěchů v roce 2012.

Ludmila Kačerovská

TJ SOKOL VEVERSKÉ KNÍNICE

Počet registrovaných členů Tělocvičné Jednoty Sokol Veverské Knínice v roce 2011 je 72 členů. Z toho je 49 dospělích členů a 23 členů mladších osmnácti let. Část členů tvoří hráči místního fotbalového mužstva mužů a žákovského mužstva. Tým mužů hraje soutěž Brno-venkov, IV. třídu-skupina C a po podzimní části je na třetím místě.

Žákovské mužstvo hraje soutěž Brno-venkov, Okresní přebor-skupina B a po podzimní části jsou na sedmém místě.

Členy TJ Sokol Veverské Knínice tvoří rovněž herci místního ochotnického divadla, kteří se letos v dubnu zúčastnili VII. Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel v Boskovicích a s uvedenou hrou Kytice získali první místo. Příští rok se bude konat XV. Všesokolský slet ke 150. výročí založení Sokola. TJ Sokol Veverské Knínice bude na sletu reprezentovat právě místní ochotnické divadlo, které uvede hru o zakladateli Sokola Miroslavovi Tyršovi.

Místní sokolovna je využívána především v zimním období, kdy zde trénují obě fotbalová družstva, hraje se florbal a chodí se cvičit. Časový harmonogram Sokolovny bude vyvěšen na nástěnce u obchodu.

Sokolovna během roku slouží také ke kulturním akcím, jako je pořádání tanečních zábav, karnevalů, krojovaných hodů, divadelních představení a různým oslavám.

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA

Obecní úřad ve Veverských Knínicích společně s TJ Sokol Veverské Knínice a Mysliveckým sdružením Stráž upořádali v sobotu 3. prosince 2011 benefiční mikulášskou zábavu. K tanci a poslechu zahrála zbýšovská hudební skupina HOBBIT music, myslivecké sdružení věnovalo zvěřinový guláš.

Veškerý výtěžek z této akce bude společně s příspěvky občanů vybraných při zvaní na mikulášskou zábavu věnován na opravu budovy sokolovny.

Příspěvky občanů činily 26.415 Kč
Výtěžek ze zábavy 17.960 Kč

Věříme, že tímto byla započata nová etapa ve snaze o záchranu sokolovny a že tak naplníme motto: „Pro nás a pro příští“.

Děkujeme všem, kteří se nezištně podíleli na přípravě a zabezpečení celé akce, a také občanům za štědré finanční příspěvky.

FOTBAL VE VEVERSKÝCH KNÍNICÍCH V ROCE 2011

Rok 2011 byl ve znamení pokračujících prací na rekonstrukci fotbalového areálu. V jarních měsících byla umístěna v západní části hřiště záchytná síť a současně se dokončovala výstavba záchodů v zadní části kabin.
Mistrovských soutěží se zúčastnily tradičně dvě mužstva TJ Sokol Veverské Knínice.
Tým dospělých reprezentoval naši obec ve IV. třídě a žákovský tým nastoupil poprvé v historii v okresním přeboru. Můžeme konstatovat, že obě naše mužstva si nevedla vůbec špatně.
„A“ tým po podzimní části soutěže obsadil třetí místo za Vysokými Popovicemi a Domašovem a věříme, že se na jaře popere o postup na III. třídy. Naše mužstvo dokázalo ze 13 zápasů 8x zvítězit a pouze ve třech utkáních odešlo poraženo. Pozitivní je skutečnost, že se nám podařilo postupně porazit týmy Domašova, Vev. Bítýšky “B“ a Říčan „B“, všechno tradiční rivaly a současně celky z přední části tabulky. Kádr dospělých byl postupně doplněn našimi mladými odchovanci a je příjemné, že naše mužstvo má v současnosti jeden z nejnižších věkových průměrů v soutěži.

Fotografie z knínického fotbalového turnaje, který proběhl 15. 7. 2011

Žákovský tým měl před sebou nelehký úkol v okresním přeboru, kde mu byly soupeřem týmy z daleko větších obcí (Rosice, Oslavany, Dolní Kounice) s nepoměrně větší žákovskou základnou. Po podzimu se s 5 výhrami a 5 porážkami nemusíme vůbec stydět za 7. místo s minimální ztrátou na 3. pořadí.
Za zmínku stojí naše historicky nejvyšší vítězství v poměru 20:2 v derby zápasu s žáky z Říčan, kam bohužel někteří rodiče z naší obce své děti do fotbalu v poslední době přihlašují z přesvědčení, že lepší fotbal se hraje v Říčanech. Musíme upozornit, že jejich rozhodnutí může do budoucna žákovský fotbal ve Veverských Knínicích zlikvidovat.

Věříme, že si naši fanoušci najdou v jarních měsících cestu na hřiště v minimálně stejném množství jako doposud a naše dva týmy přijdou povzbudit.

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ

Myslivecké sdružení ve Veverských Knínicích má v současné době dvacet členů. Jejich povinností je přikrmování zvěře v zimním období do zásypů a krmelců, odčervování zvěře a regulace stavu zvěře spárkaté a zvěře škodné.
Myslivecké sdružení každým rokem pořádá ples pro veřejnost a zapojuje se i do vzdělávání dětí. V prosinci proběhl Den s lesní pedagogikou, určený pro místní základní školu a na měsíc červen je naplánován Dětský den na střelnici Hlinka. Srdečně zveme na letošní Myslivecký ples, který se koná 21. ledna 2012 v místní sokolovně.

Michal Hojovec

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2011/2012

Prvního září tohoto roku čekalo naše školáky několik překvapení. Ta největší novinka asi nebyla překvapením, protože se nedala úplně schovat - nové dětské hřiště u mateřské školy. Jak jsme psali v minulém zpravodaji, o prázdninách vyústilo naše úsilí ve vlastní stavbu. Z důvodu problémů na straně dodavatele se realizace zpožďovala a v jisté etapě jsme začali mít obavy, že stavbu během prázdnin nedokončíme, ale díky velké pomoci naší „Rychlé roty" se vše stihlo tak, že jsme 1. září mohli za přítomnosti všech knínických školáků slavnostně přestřihnout pásku a oficiálně zahájit činnost hřiště. Bylo nádherné sledovat úprk našich ratolestí k jednotlivým atrakcím a jejich okamžité testování. Díky krásnému podzimu si jich naše děti mohly užít dosytosti. Jako omluvu za zpoždění výstavby hřiště jsme od realizující firmy získali ještě houpadlo koníka, které je umístěno na Place. Je také třeba připomenout, že toto hřiště bylo vybudováno za přispění 150 tisíc korun z Fondu rozvoje venkova Jihomoravského kraje. Bez této pomoci bychom to určitě nezvládli.

Další překvapení čekalo na nejmenší přímo uvnitř mateřské školy. I nejostřílenější předškoláci byli překvapeni ihned po otevření vchodových dveří. Šatna na ně čekala už o dveře dříve. Co se ale skrývá za dřívějšími dveřmi do šatny? Pomalé otevírání, opatrné nakouknutí a už vidí opravenou velkou hernu. Tato velká změna s sebou přinesla také přestavbu umývárny s novým sprchovým koutem, novými obklady a umyvadly. Vše je teď nejen hezké a bezpečnější, ale především nám to umožnilo trvale navýšit kapacitu mateřské školy pro 28 dětí.

Třetí překvapení bylo určeno hlavně žákům páté třídy. Do jejich výuky je zařazena také znalost užívání informačních a komunikačních technologií. To přineslo nutnost přebudovat stávající počítačové vybavení školy, které už nesplňovalo požadavky současné doby. Podařilo se nám získat vyřazené počítače z Celní správy a využili jsme jeden nepoužívaný počítač z obecního úřadu, který jsme přestavěli na opravdový server se zápisem dat na dva disky současně (v případě poruchy jednoho disku, nepřijdou naši žáci o žádný svůj výtvor). Všechny počítače jsou připojené na internet a tak lze využít nekonečnou síť ke hledání zajímavých informací důležitých pro vzdělávání. Velké úsilí jsme věnovali hlavně zabezpečení komunikace a ochraně dat. Jak už si žáci vyzkoušeli, na některé internetové stránky se zkrátka nedostanou (jsou blokovány sítě s propagací násilí, rasismu a také veškeré stránky určené pouze dospělým) a nelze zde instalovat žádné programy. I když náklady na vybudování nebyly vysoké, snažili jsme se aby učebna nebyla jen prázdnou skořápkou, ale opravdu mohla sloužit ke svému účelu a splňovala kriteria opravdové počítačové sítě.

Na závěr bych rád poděkoval všem, kteří se na přípravě popsaných překvapení podíleli. Nerad bych zde psal dlouhý seznam jmen, protože bych na někoho mohl zapomenout a to bych opravdu nechtěl. Tedy všem se kterými jsme se během prázdnin potkávali ve škole, školce a na zahradě u školky ještě jednou velké DĚKUJI. A našim dětem přeji ať si všeho hodně užijí v následujících letech ke své spokojenosti.

Zdeněk Kříž

DRAKIÁDA

V sobotu 15. října bylo nejen krásné počasí, ale dokonce – po několika drakiádách bez větru – i krásně foukalo. Letos jsme se poprvé sešli „Na výhoně", protože na osvědčeném místě u betonky bychom zemědělcům udusali čerstvě nasázenou pšenici. Děti využily nejen dvou kopců, po kterých běhaly a někdy se i koulely se svými draky, ale i přilehlého betonového plácku. Zde na ně čekalo malování draků křídami a také odměna ve formě malého barevného dráčka. Nakonec dostaly všechny děti medaile a dobroty na posilněnou. Drakiáda se vydařila a všichni si mohli užít nádherné podívané do výšky na své létající draky.

Hana Hojovcová

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

V neděli 4. prosince 2011 uspořádal obecní úřad ve spolupráci s členy kulturní komise OU v místní sokolovně tradiční mikulášskou besídku.

Děti u vstupu čekalo drobné občerstvení, které sponzorsky zajistil pan Zdeněk Zounek, dospělé punč pro zahřátí.

V programu vystoupilo se svým představením O čertovi Chlubejsovi a kouzelné barvičce Studio Lídy Trnkové.

Po té už na víc než sedmdesát dětí čekal Mikuláš se svojí nadílkou.

NAŠE NADĚJE - Tuto stránku věnujeme nejmladší generaci občanů Veverských Knínic. Možná ani nevíte, jak šikovné děti u nás v obci máme.

V tomto čísle Zpravodaje přinášíme rozhovor s dalšími dvěma šikovnými dětmi z Veverských Knínic – Renatou Ambrožovou a Annou Jarolínovou.

RENATA AMBROŽOVÁ
a její mažoretky

Minule jsme vyzpovídali tvoji sestru Moniku a teď je řada na tobě. Ty už několik let navštěvuješ kroužek Mažoretky Pusinky v Říčanech. Nedávno jsi se svojí skupinou byla na mistrovství republiky v Poděbradech.

1. Pochlub se, kolikáté jste skončily a jaké jsou vaše další úspěchy?
Na mistrovství republiky jsme skončily na čtvrtém místě. Byla škoda, že jsme nedovezly medaile, ale nám to zas tak nevadí. Vystupuji ve skupině mladších mažoretek a jsem tam jako kapitánka. Všechny naše úspěchy si nepamatuji podrobně, ale byly jsme na hodně závodech v různých městech.

2. *Kdy jsi začala chodit do mažoretek a co se ti na této aktivitě nejvíc líbí?*
Do mažoretek jsem začala chodit v roce 2007. To mně bylo 7 let. Hned ze začátku jsem nebyla kapitánka, stala jsem se jí až po roce. Po dvou letech jsem se pustila do závodů v duetu (cvičí dvě mažoretky) a po třech letech jsem zkusila závodit jako sólo mažoretka. Největšího úspěchu jsem dosáhla v disciplíně sólo – klasická mažoretka a stala se tak mistryní Moravy a Slezska. Na téhle aktivitě se mi nejvíc líbí to, že mě to prostě hrozně baví a mám zde spoustu kamarádek.

3. Jak dlouho už tento sport provozuješ?
Pět let.

4. Kolik máš různých kostýmů?
Mám čtyři kostýmy. Jeden na sólo, jeden na duo, jeden na pódiovou skladbu a jeden na pochod (defilé).

5. Jaké jsou tvoje další zájmy, co tě ještě baví?
Baví mě malovat. Chodila jsem do kroužku keramiky. Mám moc ráda zvířata. Teď mě nejvíc baví hrát ochotnické divadlo u nás ve Veverských Knínicích.

ANIČKA JAROLÍNOVÁ
skromný hudební talent

1. Jaký byl tvůj první hudební nástroj a kdy jsi na něj začala hrát?
Asi kbelíky a vařečka, ale to vím jen z fotek a vyprávění. Pořádně jsem začala hrát na flétnu, asi ve 3 letech. Potom se přidaly housle, postupně se taky měnily flétny.

2. Na co všechno hraješ teď a co se ti na jednotlivých nástrojích líbí?
Jak už jsem řekla, první byla flétna. S nástupem do školy se přidaly housle. Pak postupně flétny – altová, sopránová, sopraninka, bulharská, irská whistle, poslední novinkou je pastevecká píšťala. No a pak jsem na jednom žákovském koncertu uviděla saxofon. Bylo mi asi devět a prý jsem hned prohlásila, že na tuhle zlatou věc budu hrát. Naši se smáli, mysleli si, že jsem to řekla jen tak. No a od letošního roku chodím do hudebky i na saxofon. Mimo to si občas doma sednu ke klavíru.

A co se mi na jednotlivých nástrojích líbí? No to se vlastně nedá říct. Já nevím, prostě ke mně patří a mám je ráda…

3. Jaké jsou tvoje největší úspěchy?
Asi 1. místo v okresním kole hry na housle a také to, že jsem v letošním roce byla přijata ke studiu na konzervatoři. Jde o kurz pro mladé umělce a jde o přípravný kurz studia na konzervatoři. No a pak třeba i to, že jsme letos účinkovali s cimbálovkou souboru Jánošíček na mezinárodním festivalu v Maďarsku.

4. Jaké jsou tvoje další koníčky?
Je toho víc. Hodně ráda čtu. Už asi rok vyrábím různé přívěsky a náušnice z korálek. A pak si taky užívám naše zvířata.

5. Čím bys chtěla být až budeš velká?
Zatím ještě nevím, ale určitě se chci i nadále věnovat hudbě.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů!

Hana Hojovcová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA VEVERSKÉ KNÍNICE

Celkem dětí v Základní škole ve Veverských Knínicích – 46

1. ročník - 12 dětí
2. ročník - 12 dětí
3. ročník - 10 dětí
4. ročník - 6 dětí
5. ročník - 6 dětí

Celkem dětí v Mateřské škole ve Veverských Knínicích - 28

AKTUALITY ZE ŠKOLY

V našem příspěvku bychom vás chtěli informovat především o školních ekologických aktivitách a o nové metodě splývavého čtení v prvním ročníku.

V rámci školního recyklačního programu „Recyklohraní" probíhá celoročně zpětný odběr drobných elektrozařízení, baterií a starého papíru.

Druhý projekt s názvem „Ukliďme si svět" je zaměřený na sběr všech elektrospotřebičů. Jsou to všechny malé i velké domácí spotřebiče, elektrické nářadí a nástroje, respektive vše, co lze zapojit do elektrické zásuvky nebo funguje na baterie např. ledničky, mrazáky, sporáky, myčky, pračky atd. Tato vysloužilá zařízení můžete po domluvě odevzdat v základní škole. Součástí projektu je i informační a osvětová kampaň, kterou formou informačních letáčků začali připravovat starší žáci. S výsledky naší práce vás budeme nadále průběžně informovat v prostorách obecního úřadu a prostřednictvím zpravodaje.

V rámci spolupráce s firmou SITA CZ je v přízemí školy umístěn sběrný pytel na PET víčka, jejich plast má vyšší recyklační hodnotu než jiné plasty.

V letošním roce se také podařilo obnovit sběr šípkových plodů.
Do nákupny léčivých rostlin bylo celkem odesláno šestnáct kilogramů sušených plodů.

Tradiční ekologickou aktivitou je sběr odpadového papíru. Jménem žáků základní školy děkujeme všem rodičům a spoluobčanům, díky kterým jsme odevzdali 3 000 kg druhotné suroviny a získali finanční prostředky ve výši 5 100 Kč.
Sběr probíhá celoročně, menší množství lze nechat u vstupních dveří, u většího množství je vhodná domluva s možností vjezdu až do dvora.

Poděkování patří paní A. Navrátilové, která v tomto směru zprostředkovala spolupráci s firmou Rosen Pharma a děkujeme také všem, kteří mám vypomohli v rámci akce „Recyklohraní" se sběrem drobných elektrozařízení, baterií a starého papíru.

Dovolte nám, abychom touto cestou oslovily vás spoluobčany a požádaly o další sběr starého papíru, který může každý z vás průběžně nosit kdykoliv ke škole, nebo ve větším množství dovést, po telefonické domluvě, do dvora.

Výtěžek, který škola tímto získá, bude použit pro potřeby našich žáků.

B. Janáková, B. Koláčková, Š. Škvařilová, M. Ambrožová

MIKULOV - VÝUKOVÝ PROGRAM V ZÁMKU A PROHLÍDKA MĚSTA

Dne 30. 9. 2011 jsme s dětmi jeli na „strašidelný výlet" do Mikulova.

Navštívili jsme město, ale hlavně jeho tajemné sklepení. Čekalo tam na nás mnoho strašidel, která se pohybují v Mikulově a v jeho okolí. Děti to neměly vůbec snadné. Musely např. vysvobodit zakletou Bílou paní, po hodině plné úkolů se jim to přece jen podařilo.

Výukový program byl spojen s projektem „Čtenářská gramotnost" a projektem „Strašidla ve Veverských Knínicích". Po příjezdu jsme začali malovat, vyrábět, tvořit a vymýšlet - až se nám dílo zdařilo.
Námi vyrobená strašidla můžete vidět na schodišti obecního úřadu a ve škole.

VÝUKA ČTENÍ V 1. ROČNÍKU

V letošním školním roce vyučujeme čtení metodou „Sfumato" neboli metodou „Splývavého čtení". Autorkou této metody je PaedDr. Mária Navrátilová. Metodika čtení „Sfumato" vychází z poněkud odlišných principů výuky čtení než představuje tradiční a nejčastěji užívaná „slabikotvorná metoda".

Metoda „Sfumato" je založena na perfektním zvládnutí počátků čtení a práce s hlasem, je zdůrazněna plynulost čtení. Dítě se učí správně modulovat a barvit hlas a postupně se seznamuje s grafickou i zvukovou podobou hlásek a následně slov.
Vynikající je propojení výuky čtení s prvky dramatické výchovy, které děti výrazně motivují, zvýrazňují prožitek ze čtení a napomáhají lepšímu porozumění textu. Taktéž propojení s výtvarnou výchovou a pracovními činnostmi.

Technika metody „Splývavého čtení" je založena na principu čtení vyspělého čtenáře, kdy se v předstihu načítá jedno, dvě i více slov podle vlastního čtecího tempa. Tato dovednost načítat písmena v předstihu před jejich vyslovením je nezbytná proto, aby dítě získalo čas pro zpracování informací z textu. Pro začínajícího čtenáře je touto informací správná identifikace (analýza) písmene a správné navázání písmen pro vyslovení slova.Výuka tohoto zásadního čtenářského návyku je postavena na základě

pomalé realizace – dává dostatek času na zpracování a respektování individuálního čtecího tempa každého jednotlivce.

Pro většinu rodičů je tato metoda čtení nová, proto s ní budou postupně během roku seznamováni na společných schůzkách s dětmi. První schůzka proběhla 21. 10. 2011 – rodiče se seznámili se čtecími tabulkami a dalšími pomůckami, které v hodinách čtení používáme. Ukázka čtení byla zaměřena na 1. stupeň syntézy – tedy spojení dvou hlásek (poté i záměnu samohlásky a souhlásky).

Mgr. Šárka Škvařilová

BARBORA JELÍNKOVÁ NA PRAXI

Potěšilo nás, že studentka PF MU Barbora Jelínková si vybrala pro pedagogicko-psychologickou praxi školu, kde strávila první roky povinné školní docházky. Přejeme jí i všem ostatním absolventům naší školy hodně úspěchů ve studiu.

PLÁN AKCÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY PRO ŠKOLNÍ ROK 2011/2012

30. 9. Mikulov - výukový program v zámku + prohlídka města
28. 11. Hudební program s Mgr. B. Vojkůvkou
13. 12. Vánoční dílna s rodiči
16. 12. Lesní pedagogika
20. 12. „Tajemství pralesa" - ND Brno
Malování kulis k pohádkám - odpoledne s rodiči (dle zájmu)

prosinec - Vánoční setkání s pohádkami
- Výtvarné dílny s paní Štěpánkou Skalickou a paní Magdou Jelínkovou
- Divadelní představení „Malý princ" ve spolupráci s ochotnickým divadlem

duben - Divadlo Polárka „Stvoření světa"
- Bruslení – začátek po rekonstrukci ZS Rosice
- Plavání (duben až červen)
- Den dětí – pořádá myslivecké sdružení
- Masopustní průvod – žáci i učitelé přijdou do školy v maskách, učíme se v maskách, následuje průvod vesnicí
- Školní projekt „Stromy našich lesů v zimě"
- Školní projekt „Čtenářská gramotnost"
- Školní projekt „Barevné dny" (21. 10. 2011 oranžový den, 24. 2. 2012 červený den, 25. 11. 2011 šálový den, 30. 3. 2012 zelený den, 25. 5. 2012 květinový den, 27. 1. 2012 bílý den, 27. 4. 2012 proužkový den, 27. 6. 2012 modrý den)
- Školní výlet

PLÁN AKCÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY PRO ŠKOLNÍ ROK 2011/2012

Září
Dne 1. 9. 2011 slavnostní otevření nově vybavené zahrady pro děti z MŠ a ZŠ a jejich rodiče.
Doprovodný program ukázka letu dravých ptáků s výkladem pracovníka záchranné stanice Rajhrad.
Dne 16.9. divadelní představení ekologické pohádky Jak zvířátka zachránila studánku, a to u nás v mateřské škole.
Dne 21.9. v dopoledních hodinách společné pouštění draků.

Říjen
Znovu program Tibetské misky s paní inženýrkou Renerovou.
Návštěva divadelního představení v Říčanech (bude upřesněno).
Společné pečení jablečného závinu.

Listopad
Návštěva kouzelníka v naší mateřské škole. Na konci měsíce předvánoční program mistra Vojkůvky, který dětem dovede přiblížit kouzelný svět klasické hudby.
Předvánoční dílničky pro rodiče a jejich děti – bude upřesněno, je možné, že letos společně s místní základní školou.

Prosinec
Mikulášská nadílka.

Leden
Navštíví nás maňáskové divadélko se zimní pohádkou.
Přednáška pro rodiče předškoláků s pracovníkem PPP Brno.
Návštěva předškoláků v místní ZŠ.

Únor
Tradiční karneval v mateřské škole.

Březen, duben
Návštěva místní knihovny.

Květen
Den matek, tradiční vystoupení dětí pro maminky a babičky.

Červen
Školní výlet.
Tradiční loučení s pasováním předškoláků, táborák.
Výstava výtvarných prací našich žáčků „Galerie na plotě"

VÁNOČNÍ OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ROKEM

Rok s rokem se sešel a stojíme opět před Vánocemi. V této době bývá zvykem trochu se pozastavit a připomenout si okamžiky, které nás potěšily a třeba i trochu obohatily pro budoucnost. K nejhezčím letošním zážitkům našeho farního společenství patří ty, které jsme načerpali z poutních cest, které si sami organizujeme nebo se jich „jen" účastníme.

Hvězdicová pěší pouť na Velehrad

Poměrně novou tradicí mezi ostatními poutěmi na Velehrad je celostátní hvězdicová pěší pouť, která se letos konala už po jedenácté. Vždy koncem srpna při ní vycházejí malé skupinky i jednotlivci ze svých farností po naplánovaných trasách, aby se každým dnem spojovali do větších skupin, a pak v předem stanoveném termínu se všichni spojí v jeden mohutný celek přímo na Velehradě. Dávají tím najevo svůj vděk svatým bratrům Cyrilu a Metodějovi za dar pravé víry, základy písma a slovanské kultury.

Letos poutníci přicházeli na Velehrad v 10 proudech z několika směrů. Účastníci z ostrovačické a knínické farnosti šli čtvrtým rokem a jako vždy se zařadili do tzv. jižního proudu, který vycházel z Ratíškovic. Poutní putování jsme zahájili ve čtvrtek odpoledne, na Velehrad jsme dorazili v sobotu 27. srpna před polednem. Zde se sešlo 465 pěších poutníků. Další přijeli auty a autobusy, celkový počet poutníků přesáhl šest set. Vyvrcholením pouti byla slavná mše sv. ve velehradské bazilice. Za poutníky a za jejich úmysly, díky i prosby, ale také za všechny organizátory a dobrodince, kteří po cestách duchovně i hmotně pomáhali, mši sv. sloužil kardinál Miloslav Vlk.

Skupina našich účastníků měla 14 členů, 2 z Ostrovačic, 2 z Říčan, 1 ze Zbýšova, 7 z Veverských Knínic a 2 z Vídně.

Pouť k Matce Boží na Veveří

Velehradské tematiky se dotkl P. Ludvík Bradáč i při 3. ročníku naší „místní" poutě k Matce Boží na Veveří, konané v závěru měsíce července. Ve své promluvě připomněl přední moravské učedníky a následovníky sv. Cyrila a Metoděje – sv. Gorazda, Nauma, Klimenta a Sávu. Ti byli nakonec z Moravy vyhnáni. Odebrali se na Balkán a někteří z nich se usadili v klášteře u Ochridského jezera, který se pak díky nim a jejich žákům v následujících 2 staletích stal centrem slovanské duchovnosti a kultury. Jeho blahé důsledky pocítili následně v Srbsku, Bulharsku i na Rusi. (Nakonec, dnešní ruská azbuka vznikla vývojem z cyrilice, která měla svůj základ v prvotní slovanské hlaholici sv Konstantina.)

Lesní mše u Helenčiny studánky a setkání na Šmelcovně

V letních měsících se konala další dvě setkání v přírodním prostředí. Začátkem července se věřící našich tří obcí sešli na „lesní" mši u Helenčiny studánky, začátkem září před kaplí Panny Marie na Šmelcovně. V Podkomorských lesích zazněly prosby k ochraně životního prostředí a živé i neživé přírody. Setkání na Šmelcovně bylo zaměřeno k Panně Marii

Bolestné a ke sv. Anežce České, jejíž 800. výročí narození si letos připomínáme.

Všech tří akcí se, mimo našich farníků, tradičně zúčastňuje řada zájemců z okolních farností a obcí – z okrajových částí Brna - Bystrce, Kohoutovic, Žebětína, dále z Domašova a Javůrku, dokonce ze Zbýšova či Moravan. Jsme rádi, že knínští účastníci mohli zdravit ty ostatní obecním praporem, který nám OÚ ochotně zapůjčil.

Děkanská pouť na sv. Hostýn

Začátkem října konalo Rosické děkanství společnou pouť na sv. Hostýn. Celkem bylo vypraveno 7 autobusů, jeden z nich vezl poutníky z našich tří obcí. Spolu s dalšími přítomnými poutníky jsme se zúčastnili mše sv. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, absolvovali křížovou cestu podél zastavení navržených ak. architektem D. Jurkovičem, prošli jsme hřbitov s hrobem arcibiskupa Fr. Vaňáka, zastavili se u památníku obětem komunistického režimu a chvíli postáli u hrobu náčelníka čs. skautů Dr. Rudolfa Plajnera. Mnozí využili krásného počasí a vystoupili na hostýnskou rozhlednu, aby z ní obhlédli okolní kraj. Na zpáteční cestě nás čekala kratší zastávka v Kroměříži, při níž jsme si prohlédli Květnou zahradu.

Farní zájezd do maďarské Ostřihomi

Ještě předtím, začátkem června, jsme absolvovali poutní zájezd do Ostřihomi v Maďarsku, města, které se může pochlubit mohutnou novorenesanční bazilikou, která je největším katolickým chrámem Maďarska. Stojí na mírné vyvýšenině nad nížinou kolem Dunaje. V prvních staletích existence

uherského státu bývala Ostřihom jeho hlavním městem. A z tohoto období pocházejí některé významné vazby k tehdejšímu Českému království.
Prvním uherským knížetem, který získal titul dědičného krále, byl Štěpán, později svatořečený. Jeho původní pohanské jméno bylo Vajk. V roce 994 při křtu přijal jméno Štěpán (maďarsky Ištván). Pokřtil ho sv. Vojtěch, český biskup z rodu Slavníkovců. Pravděpodobně i z tohoto důvodu je jméno Béla (obdoba našeho Vojtěch) v Maďarsku tak oblíbené.
Dalším z významných středověkých panovníků vládnoucích Uhrám z Ostřihomi byl Béla III. Jednu z jeho dcer - princeznu Konstancii - si do Prahy jako svou druhou manželku odvezl český král Přemysl Otakar I. Dala mu devět dětí, mezi nimi následníka trůnu Václava I., moravského markraběte Přemysla a (už výše vzpomenutou) sv. Anežku.
Konstancie po manželově smrti dostala v podobě vdovského věna několik sídel na Moravě (Hodonín, Břeclav atd.). Nedaleko Tišnova založila ženský cisterciácký klášter Porta coeli. Některé drobné osady a dvorce při tom klášteru věnovala. Přesný zápis obsahuje listina jejího syna Přemysla, vydaná ve Znojmě v roce 1234. Mezi výčtem darovaných majetků se poprvé pod tehdejším jménem Knenich objevují i Veverské Knínice. A tak díky české královně Konstancii, která přišla do Čech jako uherská princezna z Ostřihomi, se naše obec znenadání vynořila z hlubin historického neznáma. (Ejhle - vazba Ostřihomi nejen na České království, ale přímo na Veverské Knínice!?)

Můžeme se vrátit k úvodnímu odstavci
Prožíváme adventní týdny, po nichž přijdou Vánoce. A hned o prvním vánočním svátku pak s velikou radostí oslavíme narození Ježíše Krista!
Oslavy začínají už v předvečer společnou rodinnou večeří, rozbalováním dárků a – cestou na půlnoční. V Knínicích se bude letos konat až ve 22.00 hodin. Jste srdečně zváni!
Vánoční doba pokračuje řadou pěkných svátků až do neděle po Třech králích. V jejím závěru vás opět jako každý rok navštíví malí koledníci, aby poprosili o pomoc pro chudé a potřebné.

Milí spoluobčané, závěrem tohoto příspěvku vám všem přeji krásné, radostné a požehnané vánoční svátky!

Jiří Koch

Z KRONIKY VEVERSKÝCH KNÍNIC

Tak jak jsem slíbil v předchozím čísle Zpravodaje, dostáváme se tímto k pokračování v seznamování se s kronikou naší obce. A čekají nás další neméně zajímavé informace z let předcházejících dnešku. Jelikož se nacházíme před koncem roku, tedy v jeho druhé polovině, dostáváme se k událostem z druhé poloviny roku, tj. od července do prosince různých let řazených chronologicky za sebou. Příjemnou zábavu.

Červenec 1866 (s. 74) *Prušáci v Německých Knínicích. V červenci roku 1866 po bitvě u Hradce Králové přitáhli do vesnice Prušáci a pobyli zde až do září. V první čas počínali si pánovitě, vymáhajíce na občanech i násilím potřebné jako maso, sůl, chléb, tabák, oves, seno aj. pro 133 mužů a 100 koní. Po příměří v Mikulově až do odchodu stravovali se na účet a žili s obyvatelstvem klidně.*
Celkové vydání obce s vydržováním Prušáků činilo 1267.57 zl. Na to se dostalo 1268.13 zl. náhrady. Po odchodu Prušáků postavila obec nákladem 110.93 zl dva železné kříže, jeden u kostela, druhý na Flekách. Na choleru zemřelo zde 60 lidí.

Podzim 1910 (s. 76) *Rok 1910 byl deštivý. Téhož roku na podzim začala vrtati pod skalou, kde stojí dům čís. 162, „Vrtací a kutací společnost ve Vídni".*
Hledali uhlí, ale nenašli ani v hloubce 650 m. Mezi obcí a společností byla uzavřena smlouva, dle níž byla společnost povinna dáti obci za povolení ke kutání 200 K., za každý zničený strom 20 K., 2% z čistého zisku společností získaného a při nálezu uhlí vyplatili hotově pro obecní pokladnu 5000 Korun.

Říjen 1913 (s. 28) *V říjnu r. 1913 založena zde tělocvičná jednota „Sokol", když před tím jednotlivci nadšeni myšlenkami sokolskými soukromě cvičili.*
Nová jednota vzala do rukou pořádání divadel, což bylo pro Něm. Knínice novinkou, pořádání přednášek, večírků a podobných. Že jednota nechyběla nikde, kde se jednalo o myšlenku národní a o věc pokroku, rozumí se samo sebou.
Čistý zisk všech podniků věnován na pořízení jeviště, na potřeby jednoty a na knihovnu. Začátek knihovny učinil „králikářský spolek", který v r. 1908 vznikl, ale vbrzku zanikl.

Červenec 1914 *(*s. 77-78) *Kolem 15. července 1914, kdy příšera války začala hroziveji vystupovati, byli lístky povoláni jednotlivci k vojsku. Zdálo se však, že se přece podaří rozvážným hlavám zameziti hrozné vraždění. Leč dne 31. července t. r. vyhlášena všeobecná mobilisace všech vojínů od 21. - 38. roku.*
Byl to příšerný dojem, kdy v noci na 31. července t. r. do nočního ticha zazněl poplašný hlas bubnu. Všechno vyběhlo ven a s hrůzou naslouchalo úředníku, který za svitu hasičských pochodní jménem císaře vyhlašoval všeobecnou mobilisaci. Pláč a nářek rozléhal se celou vsí. Té noci nikdo oka nezamhouřil.
Druhý den, t. j. v sobotu 31. července, odjíždělo 80 mužů a jinochů do války. Celá ves sešla se u rybníka na návsi, kde odcházející nasedali na vozy a za všeobecného pláče odjížděli v neznámou budoucnost provázeni voláním: „S bohem, vraťte se brzy a šťastně."

Říjen 1915 (s. 85) *Do 31. října 1915 odešlo k vojsku 129 mužů a jinochů. Pak byla vojenská povinnost rozšířena do 50ti let a odvod jeden za druhým bral, kdo jen byl trochu k světu. I hoši 18ti letí musili k odvodům a šli na frontu.*
Celkem odešlo z dědiny 177 mužů a jinochů. Bez hospodářů zůstalo 25 rolnických usedlostí, drobných usedlostí a živností bez hlavy rodiny byla celá řada.
Koní odvedeno 45, za něž zaplaceno po 1600-2900 K r. m. Vozů zrekvirováno 6, saně dvoje.
Neustálými odvody ubývalo pracovních sil, proto zapřažena do práce i školní mládež, ženy a starci. Na místě odšedších dělných sil bylo k nám v r. 1916 přiděleno na polní práce 10 ruských zajatců. Ti bydleli v domě čís. 7 a byli dle potřeby přidělováni do jednotlivých domů. Kdežpak jejich práce! Mimo dva či tři neuměl se žádný na zdejší práci ani podívat, doma v Rusku tak nepracovali. Ale zaučili se a byli zde spokojeni.
Naši haviři a hutníci byli ponecháni doma, byli podřízeni vojenskému řízení, dostali rakouské vojenské čapky a pracovali od hodiny do hodiny pro erár za bídný groš. Za sebe menší přestupek bývali po pracovních hodinách zavřeni. Při větším provinění byl takový poslán na frontu.

Říjen 1918 (s. 85) *Dne 28. října 1918 oznámily telegrafní dráty na všechny strany, že válka je skončena, že mír je uzavřen a národ náš že je samostatný.*
Sotva zpráva o tom došla do vsi po 3. hod. odpoledne, zavládl v ní slavnostní ruch. Se školy a mnohých domů zavlály prapory v barvách slovanských. Prapory tyto byly pro celou dobu války schovány, aby je úřední oko nespatřilo.
K večeru sešly se školní děti svátečně oděné s lampiony a praporky ve škole. S nimi přišlo dospělých na půl vsi. Místo před budovou školní bylo naraženo. Po „Te deum" v kostele zazpívána tam hymna „Kde domov můj" až se kostel v základech třásl. Pak se seřadil průvod. Vpředu děti s lampiony a praporky, za nimi dospělí. Po stručném proslovu správce školy hnul se průvod osvětlenou vsí. Cestou střídaly se národní písně s voláním slávy Masarykovi, Wilsonovi a legionářům.
U domu starosty, Frant. Cardy č. 32, se průvod zastavil. Starosta přečetl památný telegram a hromové „sláva" a „na zdar" bylo odpovědí. Po zapění hymny „Kde domov můj" se průvod rozešel. Průvod organisoval učitel Jarosl. Blažek.
Při průvodu samém a po něm houkaly ze všech stran rány z pušek jako v prudkém ohni.
Prvý tento průvod byl živelním projevem zkypělých citů. Dojem byl nesmazatelným.

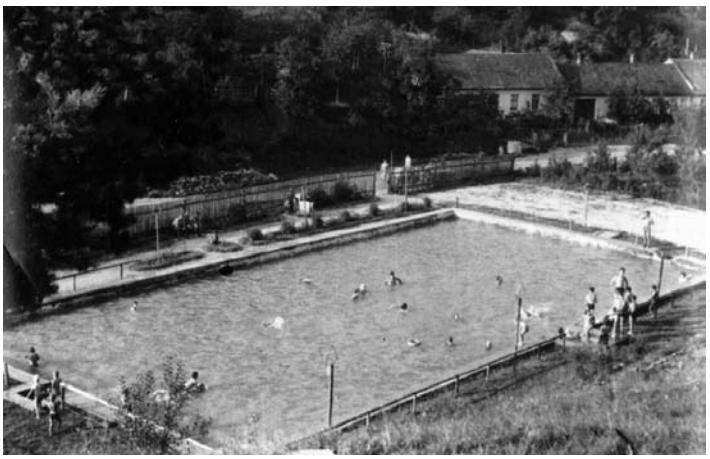
Říjen 1920 (s. 91) *V říjnu 1920 uzavřena se společností Západomoravských elektráren v Oslavanech smlouva o elektrisaci obce. Obec vyplatila společnosti 100.000 Kč, při čemž počítáno na hlavu 100 Kč, později pak zakoupila za 30.000 Kč akcií této společnosti. Společnost pak postavila na Stráži transformátor a rozvodnou síť po obci. Pro veřejné osvětlování namontováno 16 světel – žárovek – 32ti svíčkových.*

Podzim 1930 (s. 118) *Na podzim provedena oprava obecního domku čís. 93, chudobince. Jmenovitě přestavěn levý (východní) štít, opravena vazba, přeložena a doplněna krytina, opraveny dveře a okna. Opravu prováděl zdejší zednický mistr Ant. Zapletal.*
1933 (s. 135) *Obecní domek čís. 93 (chudobinec) má dvě obytné místnosti; obě byly dosud používány jako obydlí obecních chudých. V prosinci uprázdnila se menší (východní) světnice a byla zařízena jako noclehárna pro cestující. Dosud vyhledávali si chudobní pocestní (slovenské prodavačky dřevěných vařeček, srbští prodavači galanterního zboží, dráteníci – těch je už málo, lidé hledající práci atd.) nocleh hlavně u rolníků. Přespávali kdekoliv: v létě na půdách, v zimě ve stájích. Nyní přespávají v noclehárně dvěma lůžky opatřené. Správu vede zdarma Jos. Kočí, náměstek starosty. Noclehárna je velmi často vyhledávána, neboť je postaráno i o otop, jejž obec ze svého lesa poskytuje.*

Listopad 1931 (s. 125) *Paní Růžena Kočová, rozená Ditrichová, manželka nynějšího náměstka starosty, matka dvou dětí, zemřela dne 3. 11. 1931 ve stáří 31 let jako prvá oběť elektřiny ve zdejší obci. Dotkla se špatně isolovaného drátu elektrického osvětlení v bytě v domě čís. 64 a byla proudem usmrcena. Veliká účast na pohřbu dokazovala, jak byla oblíbena a jak se její tragická smrt všech hluboce dotkla.*

Prosinec 1932 (s. 145) *Spolek Dělnický dům předložil 5. 12. 1932 obecnímu úřadu plány ke stavbě dělnického domu. Stavba je projektována na cvičišti za vodním rezervoarem na horním konci obce. V zimě nalámán kámen na dvorech domů v nové ulici vedoucí k Javůrku a dopraven na staveniště. 26. 3. 1933 konána stavební komise. Během léta, na podzim a částečně na jaře 1934 vykopány a vyzděny základy, ale dále se nepokračuje. Nezaměstnanost znemožňuje členstvu pomáhati spolku finančně. Hospodářská krise vůbec není příznivá podobným podnikům. Dosud téměř všechny vykonané práce provedeny byly členstvem zdarma. (Poznámka z roku 1968 – za stavební místo ve výměře 2.300 m^2 zaplaceno 500 Kč.)*

Září 1935 (s. 152) *V naší obci není vhodného koupaliště a do řeky pod hradem Veveří je daleko. Mládež se koupe v rybníčku pod Sklalou u lesa. Rybníček je napájen potůčkem, jenž s pravého břehu se vlévá do Knínického potoka. Rybníček je bahnitý, protože břehy jsou jílovité a slínité. Potůček přináší do něho, hlavně za deště, všechno, co voda z okolního lesa přinese. Jakmile se do rybníčka vkročí, voda se zakalí a je-li v ní více osob, promění se vlastně v řídké bahno. Jiného místa na koupání není.*

V září 1935 zmocnilo obecní zastupitelstvo místní osvětovou komisi, aby připravovala zřízení řádného koupaliště. Provedení se ujal p. Frant. Palásek, krejčí z čísla 106.
Řada rodin z Brna by ráda strávila svou dovolenou na letním bytě ve zdejší obci, ale schází voda – koupaliště. Snad se toho dočkáme.

Prosinec 1935 (s. 157) *V prosinci 1935 vyšel zákon o obvodových měšťanských školách. Máme velký zájem, aby zdejší děti, které dosud chodí do měšťanské školy v Rosicích, měly tuto školu blíž. Nejvíce by se nám zamlouvalo, kdyby byla v Ostrovačicích nebo v Říčanech, ale toto řešení už méně. Obě obce by si měšťanskou školu přály. Od ledna bylo svoláno několik schůzí všech tří obecních rad a místních školních rad střídavě v Ostrovačicích, Říčanech a Něm. Knínicích a dohodnuto, že podáme společnou žádost o zřízení obvodové měšťanské školy v Říčanech. Náklad na obvodové měšťanské školy má hraditi z jedné třetiny země, z jedné třetiny okres a zbytek do obvodu přiškolené obce. Nejvíce řečí při schůzích bylo věnováno tomu, kde má státi nová školní budova. Pro zdejší obec je nejvýhodnější místo za hřbitovem v Ostrovačicích, směrem k Něm. Knínicím. Pozemek je v katastru obce Říčany. Říčanští však by nejraději měli školu přímo v Říčanech. Konečně dohodnuto, že nová školní budova by mohla státi opodál státní silnice mezi Ostrovačicemi a Říčanami.*

Říjen 1936 (s. 162) *Místní kino „Jas" tělocvičné jednoty Sokol bylo v říjnu zmodernizováno a hraje nyní zvukové filmy.*

Červenec 1937 (s. 168) *Na letošní rok připadlo 20. výročí bitvy u Zborova. Vzpomněli jsme tohoto jubilea dne 5. července. Pořadatelem byl hasičský sbor.*
Odpoledne vyšel od hasičského domu průvod, v němž za státní vlajkou šli legionáři, hasiči, samarytánky a jely alegorické vozy s hesly: „Poroba" (dráb nad robotníky), „Boj za svobodu" (legionáři v boji) a „Vítězství" (alegorie 28. října). Poslední vůz vypravily Ostrovačice, prvé dva N. Knínice.
Na sokolském hřišti promluvil po vztyčení státní vlajky a fanfárách trubačů zástupce hasičstva p. Dr. Jaroš z Říčan a Dr. Mrázek z Brna. Následovaly tři scénické výjevy, které byly sestaveny z různých pramenů a pomůcek, doprovázeny částečně hudbou, recitačními vložkami a náznaky. Recitace byly v kabině kina přednášeny do mikrofonu a kinovým zesilovačem zesíleny. Amplion byl umístěn na jedné z bříz po levé straně cvičiště.

Září 1937 (s. 176) *V úterý 14. září brzy ráno roznesla se po obci a celé republice zpráva, že zemřel president – osvoboditel Tomáš G. Masaryk. Zapiali jsme radia a všichni, velcí i nejmenší, zbožně poslouchali každou zprávu, která došla. Na veřejných i soukromých budovách byly vyvěšeny černé prapory.*
Na den 20. září – předvečer pohřbu – připravena byla tryzna. Krásnou sloupovou výzdobu jeviště v sokolovně navrhl správce školy a provedli ji členové a členky Sokola, jmenovitě Tomáš Valeš 42, Bohuš Carda 24 a Frant. Žaloudek 27.
Již v neděli 19. září, kdy výzdoba byla provedena, přicházeli občané a tichou vzpomínkou vzdávali hold „tatíčkovi". Jindy tak rušná sokolovna byla pohroužena v hluboké ticho. I mládež dovedla choditi po špičkách a ani šeptem nerušila posvátný klid.
V pondělí 20. září byla uspořádána tryzna s pořadem:
Mužský sbor Sokola: „Smrt krutá" od Vil. Petrů.
Anna Kryplová, učitelka: báseň.
Dr. Viktor Jaroš z Říčan: Proslov.
Ženský sbor Sokola: „Anděl lásky" od Bethovena.
Lidka Valešová, učitelka (z č. 42): „Tři básně" od Vít. Nezvala.
Mužský sbor Sokola: Státní hymny.
Mužský sbor Sokola byl zesílen o několik ochotníků, oba sbory řídil varhaník Jakub Kučera. Návštěva byla ohromná, úroveň tryzny velmi vysoká, mohutný dojem.
21. září poslouchána v sokolovně rozhlasová reportáž pohřbu. Několik občanů zúčastnilo se pohřbu v Praze. V legionářském kroji tam byli správce školy a Karel Zounek, hostinský č. 55.
1. listopadu vyzdoben byl prostor nad vchodem do sokolovny bustou T.G.M. v bohaté záplavě květů jako vzpomínka na hrob v Lánech. V předsíni sokolovny instalována výstavaka fotografií ze života a pohřbu Masarykova. 3. listopadu promítalo zdejší kino soubor filmů ze života T.G.M. Největšímu zájmu se těšil snímek pohřbu.

Září 1938 (s. 184) *23. září 1938 proběhl jako každý jiný den v práci a očekávání dalších událostí. Večer před 22. hodinou vyzval hlasatel rozhlasu: „Neodcházejte od příjimačů! Čekejte u příjimačů!" Rozhlas vysílal pochody. Napětí posluchačů se stupňovalo. Přesně ve 22 hodin se ozvalo hlášení: „Promluví president republiky doktor Edvard Beneš!" A z rozhlasu slyšeli posluchači: „Muži, vojáci, drazí spoluobčané!*
Nařizuji jako nejvyšší velitel branné moci mobilisaci do stáří 40 roků. Vojáci, hlaste se u svých útvarů do 12 hodin po vyhlášení tohoto rozkazu …!"
Život toho večera se přenesl do ulic. Muži se shromažďovali, zatím co ženy a matky chystaly pro ně prádlo a ostatní věci.
K ránu konečně život ztichl a vesnice se ponořila v šero, jež ohlašovalo nový den. Jen okna sokolovny svítila do bílého dne. Tam tehdy vládl život až do rána.
Ráno 24. září kolem 8. hodiny se před hospodou u Zounkových čís. 55 shromáždili muži. Bylo jich 160, vyprovázeli je jejich rodinní příslušníci.
Polibek na rozloučení, stisk ruky: Na shledanou.
Muži nastupují do autobusů, které je odvážejí k jejich útvarům. Autobusy zahýbají vpravo za kovárnu. Příbuzní stojí, dívají se za odjíždějícími: Na shledanou!
Srdce zabušila – v očích se zaleskly slzy loučení, ale svědomí tak jako svědomí odjíždějících vojáků je čisté. Všichni si uvědomili, že mužové jdou hájit svoje rodiny, svoji vlast. Jdou bránit republiku.

Říjen 1938 (s. 186) *Československá republika přestala existovat. Nový stát se nazývá: Česko-Slovenská republika. V nové republice mají Slováci autonomii. K republice nepatří Podkarpatská Rus (Uhrajina). Z Podkarpatské Rusi musil uprchnouti před terorem náš rodák František Kočí z čísla 64 i s rodinou. Byl tam zaměstnán téměř 20 roků jako cestmistr. Skoro po měsíční cestě vrátil se domů přes Maďarsko s uzlíčkem prádla. Také Hudec František z čís. 81 byl přinucen opustiti Slovensko.*

Říjen 1941 (s. 195) *Zatýká se. Právě 28. října, který jsme před příchodem Němců oslavovali jako Den svobody, byli Gestapem*

přímo na pracovišti zatčeni a odvlečeni tři naši spoluobčané: Kozlíček František, cestař – z čísla 218, bývalý ruský legionář, Foral Jan, tovární dělník – z čísla 220, Dufek Jan, zedník - z čísla 82. Nikdo od jejich zatčení je nespatřil.
Michalík Josef, cestař – z čísla 125, bývalý ruský legionář, který byl zatčen a po šestitýdenním mučení na Gestapu propuštěn.

Podzim 1942 (s. 200) *V tomto roce musela protektorátní vláda poslat do Říše několik tisíc českých dělníků. Úřad ochrany práce - lidově zvaný „pracák" vybíral jednotlivé dělníky a pak je hromadně odvážel do Německa. Také z naší obce byli posláni na práci do Německa:*
Valeš Vlastimil č. p. 38, Böhm František č. p. 20, Pól František č. p. 118, Blecha Vlastimil č. p. 173, Jelínek Karel č. p. 164, Hudec Miroslav č. p. 183, Odvářka Antonín č. p. 109, Zbytek Rudolf ml. č. p. 117, Kočí František č. p. 234, Kozlíček Stanislav č. p. 152, Mazour Václav č. p. 92, Mach Vlastimil č. p. 104. Někteří z těchto se čas skrývali, ale posléze přece museli odjet, neboť byli četnictvem hledáni, případně odvedeni.

Říjen 1946 (s. 224) *29. října bylo zahájeno vyučování na mateřské škole. Mateřská škola je zřízena při národní škole. Říd. učitel je vedoucím mateřské školy. První učitelkou mateřské školy byla Jaroslava Charvátová.*

Listopad 1948 (s. 229) *V rámci akce 5 M – bude uhrazena: výpujčka 70.000 Kčs na zakoupení budovy pro místní národní výbor. Jedná se o koupi domu čís. 7, který patří Spořitelnímu a záloženskému spolku ve Vev. Knínicích , na místní rozhlas obnos 130.000 Kčs, na vybavení obecní úřadovny 20.000 Kčs.*

Listopad 1949 (s. 232) *V listopadu 1949 byla dána do provozu družstevní prádelna. Je umístěna ve dvoře domu čís. 20 (majitel domu M. Stejskal). Do družstva se přihlásilo ihned 30 členů. V prádelně je elektrická pračka, ždímačka, kotel na ohřívání vody a nádrže na vodu. O zbudování prádelny má nespornou zásluhu obecní tajemník Antonín Zelinka.*

Podzim 1950 (s. 236) *Nemalou práci dalo přesvědčování zemědělců o vstupu do družstva; práce přípravného výboru se setkávala s malým zdarem. Proto jako hlavní prostředek bylo vytýčeno přesvědčování zemědělců – majitelů půdy – o výhodách společného hospodaření s výhledem na zmechanizovanou zemědělskou velkovýrobu. Proti některým bylo použito jiného způsobu. Např. dva: Carda Boh. 23 a Zounek Frant. Čís 43, později Kříž Oldřich čís. 22, Buršík čís. 33 a Hudec Antonín čís. 445 byli prohlášeni kulaky.*

Podzim 1959 (s. 287) *Jediným divadlem sehraným vlastním silami knínickými byla hra: Sůl nad zlato, kterou sehráli žáci ZDŠ. Přepracovaná stará dětská divadelní hra vyzvedá význam práce člověka pro lidskou společnost. Hru nacvičil ředitel školy Rudolf Kaláb a učitelka Dagmar Ambrožová. Vydatně pomáhali rodiče školních dětí.*

Listopad 1963 (s. 330) *V listopadu byl zavražděn president Spojených států severoamerických president Robert Kenedy. Byl obětí spiknutí, záhady kolem jeho smrti vyšetřovala zvláštní komise Warenova, výsledky šetření budou prý uveřejněny po letech. Naše občany zajímal, že jeho pohřeb byl 25. listopadu vysílán televisí přímým přenosem přes americkou družici Telstar. Byl to prvý přenos z Ameriky do Evropy.*

Podzim 1965 (s. 344) *Řadu roků se mluvilo o nutnosti vystavěti čekárnu u zastávky autobusů. Letos konečně dlouholeté plánování skončilo. Ladislav Bureš zaopatřil plánek a obětavou prací našich občanů byla čekárna postavena. Je umístěna v dolní části obce na místě, kde před 1. světovou válkou býval rybník, nyní je tam parčík a do tohoto je čekárna vsazena. Otevřena je k východu. (V příštích letech byla cesta kolem čekárny zpevněna a zřízena točna pro autobus) – Čekárna je ozdobou návsi a je účelná. Hodnota díla – čekárna – činí 9.321 Kčs.*
Sport. Sportovci – fotbalisté pomohli při úpravě hřiště. Opakují se staré bolesti, že na práci přijdou vždy titéž obětavci, zatímco většina dá přednost návštěvě tanečních zábav (v okolí) nebo projížďkám na motocyklech. Těžce se shání 11 hráčů na zápasy. Největší zájem o kopanou je u žáků.

Podzim 1967 (s. 362) *Téměř o každé schůzi rady jednali o stavbě samoobsluhy. Stavbu měl původně provádět Okresní stavební podnik Brno v. středisko v Rosicích – Zastávce, který práci začal. Dle platných předpisů nemohl tuto stavět pracovníky ze svého stavu – proto MNV se ujal úkolu zajistit pracovníky a stavbu dokončit. MNV platil pracovníky, práci fakturoval OSP a tento pak Jednotě. Co zde vypisujeme několika řádky znamená nespočetnou řadu prací, kdy bylo třeba znovu a znovu navážet materiál stavební, instalační atd. Musíme s uspokojením zjistit, že všechny práce byly v tomto roce ukončeny a těm, kteří se o stavbu a její dokončení přičinili patří dík občanů naší obce. Nemůžeme se nezmíniti o práci tajemníka naší obce s. Zd. Zounka, který vykonal největší část této administrativní práce.*
Kolaudace novostavby panelové prodejny Jednoty ve Veverských Knínicích byla provedena odborem výstavby ONV Brno-venkov dne 19. 12. 1967.

Z kroniky obce vybral *Martin Hnilička*
(jedná se o autentický přepis)

Vážení občané, oslovujeme vás znovu touto cestou o laskavé zapůjčení historických fotografií spojených s Veverskými Knínicemi a dokumentujících život v obci. Děkujeme

DEN STROMŮ

U příležitosti státního svátku 28. října 2011 a Dne stromů vysadili zastupitelé Veverských Knínic na „Placu" strom – lípu srdčitou. V této aktivitě míní zastupitelé pokračovat – např. vysazení ořešáku na břehu potoka pod školou a vesnici tímto způsobem zkrášlit a oživit.

MLADÉ HODY 2011

V sobotu a neděli 2. a 3. 10. 2011 proběhly v naší obci za krásného počasí krojované Mladé hody. S několika inovacemi, ale přesto tradiční.

INFORMACE

Úřední hodiny obecní úřadu:
Pondělí 8.00–10.00, 17.30–19.00 (starosta)
Úterý 8.00–10.00
Středa 8.00–10.00
Čtvrtek 8.00–10.00, 17.30–19.00 (účetní)
Pátek 8.00–10.00

Telefonní čísla a kontakty obecního úřadu:
Oldřich Matyáš (starosta): 546 427 610
Ludmila Cejnková (účetní): 546 427 817
www. veverskekninice.cz
e-mail: vev-kninice@mybox.cz

Knihovna Veverské Knínice:
Úterý 16.00–18.00, čtvrtek 16.00–18.00

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA V ROCE 2011

Jana Galičjová 90
Miroslav Žaloudek 90
Josefa Kučerová 85
Maria Míčková 85
Vlasta Smutná 85
Mojmír Böhm 85
Rostislav Dolíhal 85
Oldřich Kovařík 85
Helena Kotačková 80

Blahopřejeme všem jubilantům a přejeme pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let!

ZESNULÍ OBČANÉ V DRUHÉ POLOVINĚ ROKU 2011

Věnujme tichou vzpomínku zesnulým občanům:

paní Emilii Cardové
paní Marii Majerové
panu Františku Valešovi

Děkujeme všem, kteří se svým příspěvkem podíleli na vzniku tohoto zpravodaje. Další číslo Knínického zpravodaje vyjde v létě 2012, vaše příspěvky týkající se dění v obci zasílejte na Obecní úřad.
Za redakční radu Irena Armutidisová.

VÁNOČNÍ RECEPTY

Milé čtenářky a čtenáři,
pro inspiraci ještě pár rodinných knínických vánočních receptů:

Tyto recepty jsou od paní učitelky Ambrožové, které za jejich poskytnutí děkujeme a přejeme hodně zdraví.

ČAJOVÉ PEČIVO

42 dkg hl.mouky, 28 dkg, 14 dkg cukru, 4 žloutky, vanilkový cukr, citronová kůra.

Těsto nenecháme odpočívat, hned zpracovat na věnečky použít tvar hvězdičky. Délka těsta 6 nebo 7 cm, jakou velikost máme rádi. Místo věnečků se mohou dělat tyčinky. Péct na nevymazaném plechu do růžova, v troubě vyhřáté na 200°C, spojovat meruňkovou marmeládou. Polovinu věnečků namáčet v čokoládové polevě. U tyčinek oba konce.

VYKLÁPĚNÉ ROHLÍČKY

50 dkg oříšků, hl.mouka, 20 dkg cukru, 40dkg másla, 12 dkg. oříšků, skořice, vanilkový cukr, citronová šťáva, těsto nechat odpočinout.

Krém: 25 dkg másla utřít v parní lázni, ušlehat dvě vejce, 10 dkg cukru, van. cukr.
Studenou směs zašlehat po částech do másla. Přidat kakao (čokoládu) rum. Konce naklápěných rohlíčků máčet v čokoládové polevě. Je to velká dávka. Dává-li se těsto do malých formiček, stačí půl dávky.

MEDAILKY

Na jeden bílek přidat 4 dkg cukru, 4 dkg ořechů. Dělat z většího počtu bílků. Vanilkový cukr. Jsou-li bílky velké, těsto je řídké. Přidat stejné množství cukru a ořechů. Směs se nešlehá, jen chvíli míchá. Na pečící papír dělat lžičkou malé hromádky, vždy kousek od sebe, těsto se trochu rozpeče. Píct v mírně vyhřáté troubě (100-150°C). Podle toho jak trouba peče, musí se hlídat. Někdy je potřeba teplotu zmírnit (sušit). Po upečení nechat chvíli na plechu. Když jdou placičky špatně sundat, pomoct si nožem. Spojovat tmavým krémem (jako rohlíčky). Hotové se mohou postříkat čokoládovou polevou.

MAROKÁNKY

Recept na marokánky je zase oblíbený u Armutidisů:
1/4 l šlehačky, ¼ kg cukru, 1/4 kg kandovaného ovoce, 1/4 kg nasekaných mandlí a oříšků
3 dkg hl.mouky a hořká čokoláda na vaření

1. V míse smícháme cukr, kandov.ovoce nasekané mandle a oříšky spolu s hl.moukou. Šlehačku necháme opatrně přejít varem a vmísíme do připravené směsi.
2. Na plech vyložený pečícím papírem klademe menší kopičky směsi, dál od sebe, roztečou se. Zvolna pečeme asi při 120°C 1 hodinu.
3. Nahnědlé placičky necháme vychladnout a poté je namáčíme zadní stranou v čokoládové polevě.

* * *